

"Huumori, tuo vitsausten vitsaus, on levinnyt tällekin kylälle!" jyrähtää puhuja. Henkeään pidättävä väkijoukko perääntyy salin reunoille, mahdollisimman kauas pelottavasta saarnamiehestä. "Se on kitkettävä juurineen! Viime viikollakin nähtiin tämän riivatun kylän raitilla viiden miehen poppoo, ja eikös siellä viljelty vitsejä ihan solkenaan. Mihin tuollainen meno johtaa? Minä vaan kysyn. Mitäs sinä sanot?" Mies osoittaa kädellään salin nurkassa seisovaa ujolta vaikuttavaa nuorta miestä. Tämä kääntää katseensa alas eikä sano mitään. Saliin kokoontunut väki kääntyy katsomaan nuorukaista, ja kuullaan monesta suusta samaan aikaan lähtevä paheksuva huokaus. "Häkki heilahtaisi jos minulla poliisin lupakirja takataskussa olisi.", lisää saarnaaja uhrinsa piinaa ja korvien punotusta. "Mutta minäkin olen vain vajavainen ihminen - vajavainen." "Ja sen minä sanon!" pauhaa puhuja "että huumorin kanssa läträäminen on kuin opiumia kansalle! Siitä ei hyvä seuraa eikä kunniankukko laula. Se tietäkää! Te saakelin jukuripäät!" Tässä vaiheessa pärskähtelee jo vaahtoontunutta sylkeä vauhtiin päässeeseen julmistelijan suusta. Huumorinkavahtajat ry:n ykköstykin tekisi mieli hypätä kylän äveriäimmän talon salin pöydälle. Hän ei kuitenkaan voi tehdä sitä enää koska hän seisoo sillä jo. "Tämä hupijuttujen ja vitsien sävyttämä meno raatelee minua armottomammin kuin nälkiintynyt jalopeuralauma. Tunnen polttavassa rinnassani miten sydämeni vuotaa verta, se vuotaa kuiviin." Herkkimät naisihmiset nyyhkivät vaivihkaa. "Joten te uppiniskaiset, ja te mallikelpoiseen elämään kykenemättömät, ja te huikentelevaiset, te hävetkää tekemisiänne..." räiskii puheenpitäjä tulemaan. Herkkähermoisimpien kuulijoiden vullotus yltyy. Tulikivenkatkuinen ripitys kestää vielä vartin. Sitten seuraa kolehdinkeruu ja uusien kannattajajäsenien värväys. Jos joku ei liity Huumorinkavahtajat ry:hyn saman tien niin väki paheksuu asiaankuuluvasti. Useimmat liittyvät, vain muutamat jääräpäiset vastarannankiisket tohtivat olla liittymättä. Ilta on menestyksekkäs. Tosin kolehtihaavin nähdään pyydystäneen enemmän paidannappeja kuin kolikoita mutta uusia jäseniä saadaan kosolti. Agitaattori painuu ulos ja odottavaan autoon. Lähdetään kohti uusia haasteita. "Lopetin tyhmän ja tarpeettoman naureskelun tämän kylän osalta vuosikausiksi.", uhoaa saarnamies ja julma ja vino hymy karehtii kasvoilla. Kuljettaja nyökyttelee innostuneesti. Muutaman sadan metrin ajon jälkeen hälyttää auton merkkivalojärjestelmä yllättäen, on lisättävä jäähdytinnestettä välittömästi. Kuljettaja pysäyttää ja menee suorittamaan tehtävää. Myyntitykki tulee myös ulos jaloitellakseen paremman tekemisen puutteessa. Väkijoukko on yhä salissa, se ikäänkuin märehtii kuulemaansa voimallista julistusta. "Häkki heilahtasi jos miulla sinivuoko paperit ja luvat perstaskussa oisi!" kajauttaa nolattu mutta uhmakas nuorukainen. Piinatun ja pelotellun rahvaan vastarinta murtuu, ja spontaani naurunremakka kiirii pimenevään kesäiltaan.